V. BAVČEVIĆ, *Imaginarni pejzaž*

slikarstvo pripada nadrealizmu (*Imaginarni pejzaž*, 1962). Samostalno je izlagao u Zagrebu, Splitu, Varaždinu, Zadru, Beogradu, Parizu, Rimu i Torontu. LIT.: R. Putar, *Astralni svijet Vinka Bavčevića*, ČIP, 1958, 80–81. — I. Zidić, *Pustinje i plovc*, Književna tribina, 1960, 26–27. — D. Kečkemet, *Vinko Bavčević*, ŽU, 1969, 9. M. Šo.

BAYLON (Bajlon), Mate, arhitekt (Kaštel Kambelovac, 3. II. 1903). Diplomirao je na Visokoj tehničkoj školi u Beču 1926, gdje je radio nakon studija. God. 1929–41. djeluje u Sarajevu. Od 1947–74. je profesor a od 1974. vodi postdiplomski studij na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Između dva rata sudjelovao je na natječajima za palaču Gradske štedionice, 1930; regulaciju Trga Oslobođenja, 1935; zgradu Sokolskog doma, 1934; Željeznički kolodvor, 1936. u Sarajevu, te Ministarstvo prosvjete, 1937; palaču »Albanija«, 1938; stambenu zgradu Hipotekarne banke, 1938; Etnografski muzej, 1938. u Beogradu. Poslije rata sudjeluje na natječajima za individualne stambene zgrade NR Srbije (1951) i NR Crne Gore (1952, s B. Milenkovićem). U svojim projektima B. razvija arhitektonski izraz zasnovan na čistoći oblika svedenih na bitne odnose: *Javna burza rada*, 1930; *Gradska štedionica*, 1933; porodične kuće, 1932–34. u Sarajevu; škole na Vratniku, 1938, u Tršiću, 1964. i Valjevu, 1972. Bavi se znanstvenim istraživanjem problematike projektiranja škola i stanova.

BIBL.: *Škole*, Beograd 1972; *Stambene zgrade*, Beograd 1974; *Organizacija stana*, Beograd 1979. LIT.: B. Bunić, 70. obljetnica života arhitekta Mate Baylona, ČIP, 1973, 242. D. Sek.

BAZGALJI, zaselak J od Pazina. U šumarku uz cestu nalazi se jednobrodna romanička crkva Sv. Marije Magdalene, otvorena krovista te polukružne apsidi, upisane u ravni perimetar ist. zida. God. 1946. u crkvi

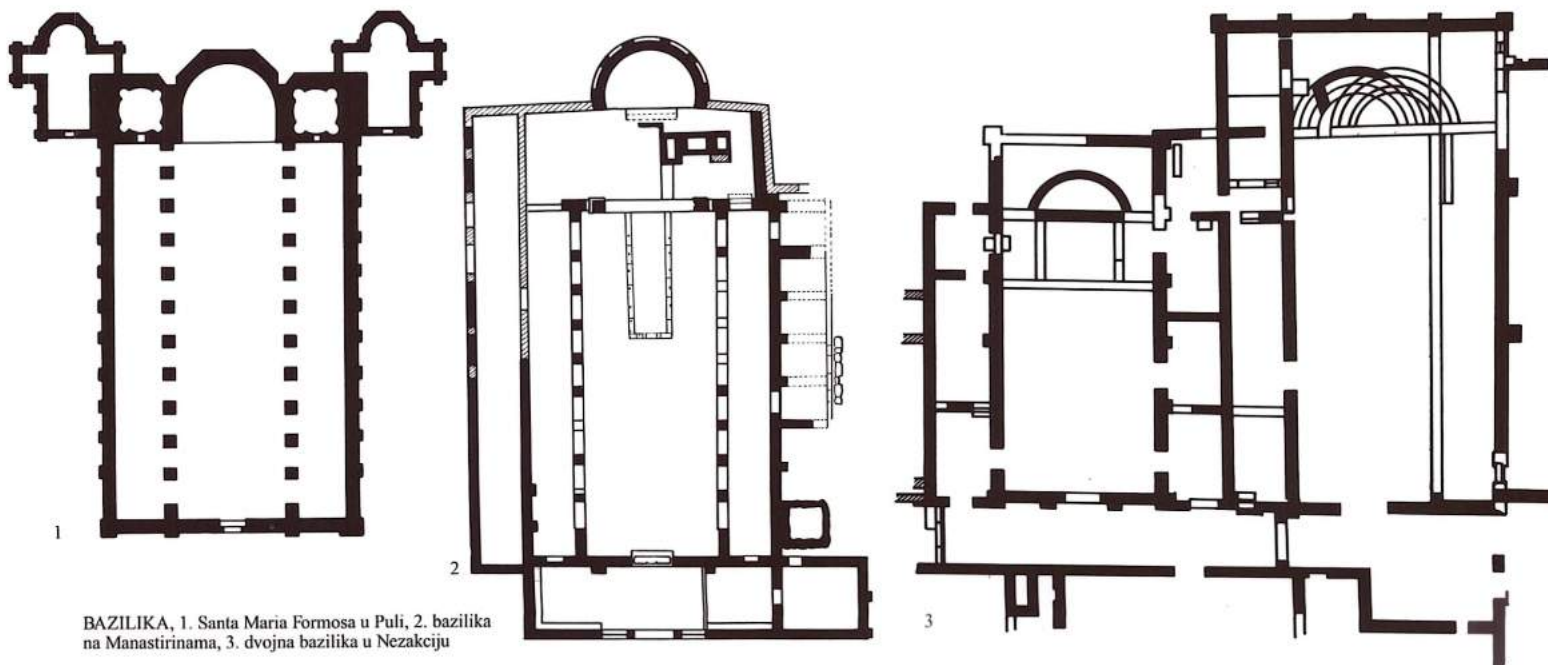
su otkrivene zidne slike iz XIII. st., i to u apsidi *Deisis* (gore) i niz apostola (dolje), na trijumfalnom luku *Navještenje*, na juž. zidu dva mučenika, *Rođenje Kristovo*, *Poklonstvo kraljeva*, *Bijeg u Egipat*, na sjev. zidu *Posljednja večera*, *Poljubac Judin*, *Šibanje*, *Raspeće*, *Polaganje u grob* te lik Sv. Hermagore, a na zap. zidu ostaci neutvrđene kompozicije. Freske su slikane pod biz. utjecajima u ikonografiji i stilu, tehnikom al secco na podlozi vapnena premaza. Paleta: oker, crvena zemlja, crna i zelena boja.

LIT.: B. Fučić, *Istarske freske*, Zagreb 1963. — Isti, *Romaničko zidno slikarstvo istarskog ladanja*, Bulletin JAZU, 1964, 3. R.

BAZILJE, graditelj i klesar u Dubrovniku u XIV. st. Spominje se u dokumentima od 1327. kada uzima u nauk dva učenika. Poč. 1335. obvezuje se sazidati dom Gundulića. Za Šimuna Benešića kleše deset prozora zajedno s Bogavčem 1343, a s Milaetom sljedeće godine dva prozora za Mihiu Trogirana.

LIT.: C. Fisković, *Prvi poznati dubrovački graditelji*, Dubrovnik 1955, str. 19, 72, 77, 78.

BAZILIKA, prvotno, u ant. Grčkoj, naziv za građevinu u kojoj je obnašao službu *arhont bazilej* (kralj). Poslije se taj pojam proširuje na svečane, reprezentativne dvorane uopće, pa ga takva prihvaća i rim. arhitektura. Rim. bazilikalne građevine vjerojatno potječu i od otvorenih »peristilnih« dvorišta, odnosno foruma, okruženih niskim pokrivenim porticima; u daljem razvoju središnji se prostor presvodi (sačuvan je samo jedan takav primjer, Konstantinova ili Maksencijeva b. u Rimu). Rim. arhitektura poznaje dva osnovna tipa bazilike: *basilica forensis*, koja se podizala na forumima i služila u javne svrhe kao sudnica i tržnica, i *basilica domus*, dvorana u carskim palačama, termama i privatnim kućama. U širokom procesu romanizacije taj

BAZILIKA, 1. Santa Maria Formosa u Puli, 2. bazilika na Manastirinama, 3. dvojna bazilika u Nezakciju